

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 9C/232/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415204551
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Taťána Poláková
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2020:1415204551.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV sudkyňou JUDr. Taťanou Polákovou v právnej veci žalobcu: K. C., bytom C. XX, D., proti žalovanej: Q. J., bytom H. XX, D., zastúpená JUDr. Lucia Anovčinová, advokátka, Štefánikova 5, Bratislava, o zaplatenie 25.000 eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanej sa p r i z n á v a proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu 27.3.2015 domáhal zaviazat' žalovanú na zaplatenie sumy 2.500 eur s dohodnutým zmluvným úrokom 25% zo sumy 2.500 eur, zmluvnej pokuty vo výške 0,25% denne zo sumy 2.500 eur od 1.4.2014 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 5,25% zo sumy 2.500 eur od 1.4.2014 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 13.2.2014 uzavrel so žalovanou zmluvu o pôžičke vo výške 2.500 eur. Žalovaná v deň podpisu zmluvy prevzala peniaze v hotovosti, čo potvrdila svojim podpisom. Žalovaná sa zaviazala požičané peniaze žalobcovi vrátiť do 31.3.2014 spolu s dohodnutým úrokom vo výške 25% z istiny pod hrozbou zmluvnej pokuty vo výške 0,25% denne zo požičanej sumy. Žalovaná mu požičané peniaze nevrátila, a prerušila s ním všetky kontakty, z ktorého dôvodu je nútený svoj nárok si uplatňovať prostredníctvom súdu.

3. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe uviedla, že žalobca jej nikdy žiadne peniaze nepožičal, preto mu žiadne peniaze nedlhuje. Uviedla, že žalobca je otcom ich dcéry R. C., nar. XX.X.XXXX, s ktorým do februára 2014 žila v spoločnej domácnosti. Počas ich spolužitia žalobca ju i maloletú R. psychicky a fyzicky týral, bil, podvádzal. Jeho fyzické útoky voči nej vyvrcholili v októbri 2013, kedy ju brutálnym spôsobom napadol, spôsobil jej zranenia ako otras mozgu, posunuté stavce, natrhnuté ucho, vybité zuby, tržné rany, uhryznutia a iné, v dôsledku ktorých musela byť hospitalizovaná v nemocnici. Po prepustení z nemocnice ju prehovoril, aby sa k nemu vrátila, že jej uhradí náklady na zubné protézy, korekcie jaziev v tvárovej oblasti. V decembri 2013 pod vplyvom liekov a po práve prekonanom otrase mozgu ju oslovil podpísať údajnú zmluvu o pôžičke na sumu 1.000 eur, so splatnosťou 1.5.2014. Tvrdil, že sú to financie, ktoré vynakladal ako otec počas na stravu a oblečenie pre ňu a dieťa počas jej materskej dovolenky. Tieto peniaze chcel, aby mu vrátila a s úrokmi. Bála sa mu odporovať, bola pod vplyvom sedatív, nemala sa s kým poradiť, zmluvu o pôžičke preto podpísala. Dňa 13.2.2014 popoludní, podpísal žalobca dodatok k tejto zmluve, v ktorom za prítomnosti jej otca O. J. žalobca prehlásil, že mu nedlhuje žiadne peniaze. V ten istý deň, 13.2.2014, asi hodinu predtým, než sa žalobca stretol s jej otcom O. J., sa so žalobcom prechádzali po V. ulici, a na jej konci jej žalobca opäť dal podpísať nejaké listiny. Nevedela o čo sa jedná, no bála sa žalobcovi oponovať. Začiatkom roku 2014 sa odhodlávala žalobcu opustiť. Hľadala

si bezpečné miesto, kde by sa aj s dcérou mohla uchýliť. Po prežitých udalostiach bola v obrovskom strese. Bála sa o svoj život i život dcéry. Užívala lieky na upokojenie. Žalobca sa jej počas celého roku 2014 a 2015 vyhrážal, že ak na neho podá trestné oznámenie za ublíženie na zdraví v októbri 2013, bude od nej vymáhať peniaze, ktoré mu dlhuje. V auguste 2014, konečne z bezpečia po odchode od žalobcu, podala naňho trestné oznámenie za ublíženie na zdraví. V máji 2015 podala na žalobcu trestné oznámenie za týranie blízkej a zverenej osoby. V súčasnosti prebieha vyšetrovanie. Žalobca vedel o jej pláne ho opustiť. Pripravil preto podvod, pod vplyvom liekov ju nechal podpísať 13.2.2014 novú pôžičku, s úžerníckym úrokom a termínom splatnosti do poldruha mesiaca. Peniaze si zo svojho účtu skutočne aj vybral, aby mohol preukázať, že k požičaniu peňazí došlo. Týmto svojim konaním chcel žalobca zabrániť tomu, aby naňho podala trestné oznámenie a získať prostriedok na to, aby ju vydieral. Aj tá skutočnosť, že predmetnú žalobu podal až po roku od splatnosti falošnej pôžičky svedčí o tom, že túto žalobu podal len za účelom vyvíjania psychického nátlaku na ňu, aby proti nemu nevypovedala v trestnom konaní. Napokon žalovaná vo vyjadrení uviedla, že realita je taká, že v skutočnosti je žalobca dlžný jej. A to minimálne za to, čo musela zaplatiť za zubné náhrady, ošetrovanie a lieky, ktoré vynaložila na liečenie po fyzickom napadnutí z jeho strany, spolu sumu viac ako 1.400 eur.

4. Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 29.9.2015 vzal navrhovateľ návrh v časti dohodnutého zmluvného úroku vo výške 25% zo sumy 2.500 eur a zmluvnej pokuty vo výške 0,25% denne zo sumy 2.500 eur od 1.4.2014 do zaplatenia späť.

5. Predmetom konania tak zostal nárok navrhovateľa na zaplatenie sumy 2.500 eur so zákonným úrokom z omeškania 5,25% zo sumy 2.500 eur od 1.4.2014 do zaplatenia.

6. Rozsudkom č.k. 9C/232/2015-198, zo dňa 23.02.2016 súd žalobu zamietol. Vo zvyšku konanie zastavil (späťvzatie).

7. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že zmluva o pôžičke je neplatná, keď medzi žalobcom a žalovanou nevznikol právny vzťah zo zmluvy o pôžičke, pretože v konaní nebolo preukázané odovzdanie peňazí žalobcom žalovanej. Uvedenú skutočnosť súdu nepreukazoval ani výber peňazí žalobcu z jeho účtu, keď v konaní nebolo preukázané, že vybrané peniaze žalovanej aj reálne odovzdal. Naopak, v kontexte desivých udalostí z októbra 2013, súd nadobudol presvedčenie, že žalovaná zmluvu o pôžičke podpísala zo strachu zo žalobcu, rešpektujúc jeho pokyn a nedovoliac si nevykonať jeho vôľu. V tejto súvislosti súd poukázal aj na výpoveď svedka O. J. (otca žalovanej), ktorý uviedol, že sa stretol so žalobcom a mal preňho pripravených 1.000 eur (pre prípad, že by mu bola žalovaná dlžná), žalobca na uvedenom stretnutí svojim podpisom však potvrdil, že žalovaná mu nedlhuje 1.000 eur. Vychádzajúc z uvedeného mal súd za to, že za predpokladu, že by žalobca v uvedený deň dopoludnia bol žalovanej požičal 2.500 eur, nepochybne by to jej otcovi povedal. Otec žalovanej bol pripravený situáciu riešiť a prípadný preukázaný dlh dcéry Q. (žalovanej) za ňu s určitosťou splatiť. V Nadväznosti na uvedené súd upriamoval pozornosť na to, že k zmluve o pôžičke podľa § 657 Obč. zákonníka nedochádza len na základe dohody zmluvných strán, ale až skutočným odovzdaním predmetu pôžičky dlžníkovi a ustálil, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal odovzdanie sumy 2.500 eur žalovanej, z ktorého dôvodu nemožno zmluvu o pôžičke považovať za platnú.

8. Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie.

9. Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 3Co/178/2016-248 zo dňa 30.06.2017 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

10. Krajský súd v zrušujúcom znesení uviedol, že z ustanovenia § 657 Občianskeho zákonníka vyplýva, že pre uzavretie zmluvy o pôžičke sa nevyžaduje písomná forma, a môže byť uzavretá aj ústne alebo konkludentným spôsobom. Podstatnou náležitosťou obsahu takejto dohody je okrem označenia zmluvných strán, predovšetkým určenie predmetu pôžičky, z obsahu zmluvy musí vyplývať i povinnosť dlžníka vrátiť veci rovnakého druhu, alebo peňazí. Keďže táto zmluva je reálnym kontraktom, k jej uzavretiu zákon vyžaduje aj skutočné odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkov. Ďalším pojmovým znakom pôžičky je jej dočasnosť. Z hypotézy hmotnoprávnej normy uvedenej v § 657 občianskeho zákonníka, ktorá vymedzuje obsah povinnosti tvrdenia a dôkaznú povinnosť veriteľa ďalej vyplýva, že v spore o vrátenie požičanej čiastky má žalobca ako veriteľ bremeno tvrdenia, že so žalovaným dlžníkom uzavrel zmluvu o pôžičke, že dlžníkovi predmet pôžičky odovzdal a že dlžník

požičané peniaze riadne a včas nevrátil. Z tohto bremena tvrdenia potom pre veriteľa vyplýva dôkazné bremeno na preukázanie skutočnosti, že zmluva o pôžičke bola uzavretá a že na základe tejto zmluvy odovzdal dlžníkovi finančné prostriedky. Povinnosť dlžníka je zase uniesť dôkazné bremeno preukázania tvrdenia, že požičané peniaze veriteľovi podľa dohody vrátil, prípadne, že táto povinnosť zanikla iným spôsobom alebo ani vôbec neexistovala. V nadväznosti na uvedené, krajský súd konštatoval, že žalobca si splnil povinnosť tvrdenia, ako aj dôkazné bremeno o ním tvrdených skutočnostiach ohľadom existencie právneho vzťahu vyplývajúceho zo zmluvy o pôžičke uzavretej medzi ním a žalovanou. Dostatočne jasne to vyplýva z notársky overenej zmluvy o pôžičke, pričom reálne odovzdanie a prevzatie požičanej sumy žalovanou vyplýva z čl. I. ods. 3 uvedenej zmluvy. Samotnú existenciu zmluvy o pôžičke, ani pravosť svojho podpisu na zmluve o pôžičke žalovaná nenamietala a preto sa jedná o nesporné skutočnosti. S ohľadom na takto zistený skutkový stav prešlo bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno na žalovanú, pričom tá namietala, že zmluvu o pôžičke podpísala pod nátlakom zo strany žalobcu a preto je neplatná. Možno však zhrnúť, že výsledky vykonaného dokazovania nenasvedčujú jednoznačnému záveru o tom, že žalovaná podpísala zmluvu o pôžičke pod nátlakom, fyzickým donútením alebo bezprávnou vyhrážkou, ktoré by mali za následok neplatnosť zmluvy o pôžičke pre absenciu slobodnej vôle žalovanej uzatvoriť predmetnú zmluvu. Krajský súd v zrušujúcom uznesení ďalej uviedol, že v ďalšom súd prvej inštancie zohľadní, že dohoda o urovaní je samostatným zaväzovacím dôvodom, právnym dôvodom vzniku záväzku, prípadne dôvodom zániku záväzku, po uzavretí dohody o urovaní sa už veriteľ nemôže domáhať plnenia z pôvodného záväzku, ale len plnenia z nového záväzku z dohody o urovaní. Na prejednanie súd nariadi pojednávanie berúc do úvahy, že žalobca v Dodatku č. 1 (z 13.02.2014) k Zmluve o pôžičke uzatvorenej dňa 10.12.2013 na sumu 1.000 eur (čl.24) prehlásil, že nemá voči (žalovanej) dlžníkovi Q. J. žiadne ďalšie pohľadávky (žalovaná toto vyhlásenie podpisom predmetného dodatku akceptovala), čím uzavrel so žalovanou dohodu o urovaní, v dôsledku ktorej doterajší záväzok (zo zmluvy o pôžičke z 13.02.2014) je nahradený záväzkom, ktorý vyplýva z urovania (§ 585 ods. 3 Obč. zákonníka). V novom konaní bude súd prvej inštancie povinný riadiť sa vyššie uvedeným právnym názorom odvolacieho súdu, ktorým je viazaný. Opätovne posúdi dôvodnosť nároku na zaplatenie 2.500 eur s požadovaným úrokom z omeškania v naznačenom smere.

11. Po zrušení rozsudku krajským súdom, súd opätovne vykonal dokazovanie zmluvou o pôžičke zo dňa 13.2.2014, výpisom z peňažného ústavu zo dňa 11.2.2014, dodatkom č. 1 k zmluve o pôžičke zo dňa 13.2.2014, prehlásením žalobcu zo dňa 13.02.2014, vylúčením strán sporu, svedka O. J., svedkyne K. J., ako aj ostatným obsahom spisu a zistil nasledovné:

12. Žalobca vo výpovedi uviedol, že so žalovanou spolu žili cca 5 rokov ako partneri. Potom, ako sa rozišli, bývali stále v jednom byte, finančne jej stále pomáhal. Povedala mu, že sa mieni odsťahovať, ale že na to potrebuje peniaze. Na ten účel, tzn. Na presťahovanie sa, úhradu nedoplatkov za užívanie mobilného telefónu a iné, jej požičal sumu 2.500 eur. Peniaze jej odovzdal vonku, na Obchodnej ulici, následne šli na notársky úrad, dať si overiť podpisy na zmluve. O tom, že žalovanej požičal uvedenú sumu nevie nikto. Dlho ju nežiadal o vrátenie požičanej sumy. No potom sa rozhodol, že ju osloví a požiada ju o vrátenie požičaných peňazí.

13. Na otázky právnej zástupkyne žalovanej žalobca upresnil, že sumu 2.500 eur žalovanej požičal na I. K.. Nepamätá si, o aké bankovky sa jednalo. Peniaze jej odovzdal do rúk dopoludnia. Peniaze potrebovala na jedlo, paušál a iné potreby. Na začatie nového života. Peniaze jej požičal 13.2.2014. Dňa 14.2.2014 sa z bytu odsťahovala do Nitry. Požičanú sumu žalovanej nepoukázal na jej účet, pretože ona chcela, aby jej ich dal do ruky.

14. Po zrušení veci krajským súdom žalobca vypovedal, že v čase keď žalovanej predmetnú pôžičku poskytol, disponoval dostatkom peňazí, mal možnosť žalovanej finančne pomôcť. V kaviarni Tulip sa so žalovanou a jej otcom stretli dopoludnia o 10-tej hodine. Tam podpísal Dodatok č. 1 k zmluve o pôžičke. Jednalo sa však o dodatok k zmluve o pôžičke na sumu 1.000 eur, ktorú sumu žalovanej požičal. Jeho prehlásenie na Dodatku nemá nič spoločné s predmetom tohto sporu. Tento Dodatok podpísal aj preto, že sa otca žalovanej bál. Je pravdou, že v minulosti požičal žalovanej aj sumu 1.000 eur, ale v prítomnosti jej otca v reštaurácii Tulip sa rozhodol podpísať ten Dodatok. To otec žalovanej ešte nevedel, že žalovaná má záujem požičať si od neho ďalších 2.500 eur, ktoré jej požičať mieni. Z reštaurácie Tulip išli so žalovanou na notársky úrad, kde pred notárkou podpísali zmluvu o pôžičke. Pred podpísaním zmluvy žalovanej na chodbe notárskeho úradu peniaze odovzdal.

15. Žalovaná vypovedala, že žalobca ju po celú dobu, ako spolu žili, fyzicky napádal a ponižoval. Po jednom takom fyzickom útoku utrpela vážne zranenia. Bola hospitalizovaná v nemocnici. Chodil za ňou, prosíkal, aby sa vrátila. Predmetnú zmluvu o pôžičke ju donútil podpísať ľstou, keď to bola preňho záruka, aby naňho nepodala trestné oznámenie pre ublíženie na zdraví. Žalobca jej žiadne peniaze nepožičal, nemá mi čo vracať. Jej otec inicioval stretnutie so žalobcom. Otec mal pripravené peniaze za účelom, keď žalobca preukáže, že mu je jeho dcéra niečo dlžná, že jej na nejaký účel skutočne peniaze požičal, bol pripravený prípadný dlh za ňu vyrovnať. Keď bola ochotná žalobcovi podpísať zmluvu o pôžičke, ako odmenu jej kúpil knihu, ich dcére kúpil v predajni Dráčik hračky.

16. Svedok O. J., otec žalovanej vypovedal, že v októbri 2013 žalobca jeho dcéru Q. doslovne zmasakroval. Vymyslel si, že Q. sa vyspala s majiteľom bytu, ktorý mali prenajatý a strašne ju preto zmlátil. Q. mu povedala, že žalobca od nej požaduje vrátenie pôžičky, sumy 1.000 eur, ktorú jej nikdy nepožičal. Keďže chcel dcére pomôcť a mať konečne svätý pokoj, navrhol dcére, aby mu sprostredkovala stretnutie so žalobcom. Dňa 13.2.2014 o 14. hodine sa stretli v kaviarni Tulipán. Žalobcu oslovil a požiadal o vyjadrenie, či mu dcéra dlhuje sumu 1.000 eur, ak áno, na aký účel jej peniaze poskytol. Mal pripravených 1.000 eur pre prípad, že žalobca dcére skutočne tú sumu požičal, aby mu požičanú sumu vrátil. Žalobca sa však vyjadril, že Q. mu žiadnych 1.000 eur nedlhuje, o čom podpísal dodatok k zmluve. Pokiaľ sa jedná o ďalšiu zmluvu o pôžičke, na základe ktorej mal údajne žalobca požičať dcére sumu 2.500 eur. Q. mu povedala, že sumu 2.500 eur si od žalobcu nepožičala. Keby tomu tak bolo, podľa jeho názoru by určite ako prvé riešila implantáty zubov, keď kvôli vybitým zubom mala problém sa zamestnať. Q. zaplatil nielen zuby, ale aj ďalšie položky, ako platby spojené s bývaním a pod.

17. Po zrušení rozsudku krajským súdom bola vypočutá ako svedkyňa K., ktorá je sesternicou žalovanej a bývalou partnerkou žalobcu. Svedkyňa vypovedala, že so žalobcom spolu žili ako partneri 1,5 roka. Žalobca jej povedal, že žalovanej žiadnych 2.500 eur nedal. Zbil ju, mal obavu, že naňho podaná trestné oznámenie, a takto ju udržiaval v poslušnosti a napätí. Mal všetko veľmi dobre premyslené. Žalovaná sa ho bála. Za tých 2.500 eur šla ona a žalobca spolu na dovolenku. Žalovaný na žalovanú všetko premyslene zinscenoval.

18. Z rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 5T/38/2017-832 zo dňa 22.06.2018 súd zistil, že žalobca bol odsúdený za to, že poškodenej Q. a mal. N.V. svojim konaním spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie, ponižovanie a vyvolával strach a stres, pričom svojim konaním ohrozoval ich fyzické a psychické zdravie a čin páchal po dlhší čas a tiež za to, že inému sa vyhrážal smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, a čin spáchal na chránenej blízkej osobe, čím spáchal zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby a úmyselný prečin nebezpečného vyhrážania.

19. Z uznesenia Krajského súdu v Bratislave č.k. 3To/76/2018 zo dňa 16.10.2018 súd zistil, že krajský súd odvolanie obžalovaného K. zamietol.

20. Z dohody o urovaní zo dňa 13.02.2014 súd zistil, že v Dodatku č. 1 k Zmluve o pôžičke zo dňa 10.12.2013 žalobca svojim podpisom prehlasuje, že nemá voči dlžníkovi Q. žiadne ďalšie pohľadávky.

21. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

22. Podľa § 585 Občianskeho zákonníka dohodou o urovaní môžu účastníci upraviť práva medzi nimi sporné alebo pochybné. Dohoda, ktorou majú byť medzi účastníkmi upravené všetky práva, sa netýka práv, na ktoré účastník nemohol pomýšľať. Ak bol doterajší záväzok zriadený písomnou formou, musí sa dohoda o urovaní uzavrieť písomne, to isté platí, ak sa dohoda týka premlčaného záväzku. Doterajší záväzok je nahradený záväzkom, ktorý vyplýva z urovnania.

23. Podstatou urovnania je odstránenie právnej neistoty medzi účastníkmi záväzkového právneho vzťahu, ktorá vyplýva zo spornosti a pochybnosti ich práv (a tým aj povinností) a nahradenie doterajšieho sporného záväzku novým, týchto nedostatkov zbaveným záväzkom.

24. Predmetom urovnania môžu byť buď niektoré sporné právne vzťahy medzi účastníkmi, alebo ich všetky práva a povinnosti (generálne urovanie). V takom prípade sa urovanie nevzťahuje iba na tie práva, na ktoré účastník nemohol ani pomýšľať. Nie je rozhodujúce, či za sporné alebo pochybné považujú práva a povinnosti obaja účastníci alebo iba jeden z nich. Príčiny spornosti môžu byť rôzne. Pričom stačí subjektívna spornosť. Spornosť a pochybnosť môže spočívať napr. v tom, že je sporné, či nastali všetky skutočnosti potrebné ku vzniku práva, je pochybná výška pohľadávky, jej trvania a pod.

25. Na základe vykonaného dokazovania v intenciách uznesenia krajského súdu, súd súc viazaný právnym názorom Krajského súdu v Bratislave uzatvára, že žalobca si splnil povinnosť tvrdenia, ako aj dôkazné bremeno o ním tvrdených skutočnostiach ohľadom existencie právneho vzťahu vyplývajúceho zo zmluvy o pôžičke uzavretej medzi ním a žalovanou. Vyplýva to z notársky overenej zmluvy o pôžičke, pričom reálne odovzdanie a prevzatie požičanej sumy žalovanou vyplýva z čl. I. ods. 3 uvedenej zmluvy. Samotnú existenciu zmluvy o pôžičke, ani pravosť svojho podpisu na zmluve o pôžičke žalovaná nenamietala a preto sa jedná o nesporné skutočnosti. S ohľadom na takto zistený skutkový stav prešlo bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno na žalovanú, pričom tá namietala, že zmluvu o pôžičke podpísala pod nátlakom zo strany žalobcu a preto je neplatná. Výsledky vykonaného dokazovania nenasvedčujú jednoznačnému záveru o tom, že žalovaná podpísala zmluvu o pôžičke pod nátlakom, fyzickým donútením alebo bezprávnou vyhrážkou, ktoré by mali za následok neplatnosť zmluvy o pôžičke pre absenciu slobodnej vôle žalovanej uzatvoriť predmetnú zmluvu.

26. Ako už bolo vyššie uvedené, dohoda o urovaní je záväzkovo právny vzťah, ktorý spôsobuje zánik záväzku bez uspokojenia veriteľa. Nejde však o klasický zánik záväzku, nakoľko dohodou o urovaní sa súčasne nahrádza doterajší záväzok novým záväzkom. Účelom dohody o urovaní je úprava sporných a pochybných práv a povinností medzi stranami. Dohoda o pokonávke sa zaraďuje medzi tzv. nepomenované zmluvné typy, nakoľko ich výslovná úprava v Občianskom zákonníku absentuje. V prípade absencie explicitnej úpravy sa použijú subsidiárne všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka o záväzkoch. Aplikáciu prednosť pred všeobecnými ustanoveniami bude mať primárne právna úprava § 585 a nasl. Občianskeho zákonníka, ale taktiež aj individuálne zmluvné dojednania.

27. Vykonaným dokazovaním po zrušení rozsudku krajským súdom mal súd preukázať, že dňa 13.02.2014 v čase cca o 14.00 hod. žalobca v kaviarni Tulip v Bratislave podpísal pred otcom žalovanej Dodatok č. 1 (z 13.02.2014) k Zmluve o pôžičke uzatvorenej dňa 10.12.2013 na sumu 1.000 eur (čl.24) v ktorom prehlásil, že nemá voči (žalovanej) dlžníkovi Q.j žiadne ďalšie pohľadávky (žalovaná toto vyhlásenie podpisom predmetného dodatku akceptovala), čím uzavrel so žalovanou dohodu o urovaní, v dôsledku ktorej doterajší záväzok (zo zmluvy o pôžičke z 13.02.2014) je nahradený záväzkom, ktorý vyplýva z urovnania (§ 585 ods. 3 Obč. zákonníka). Pokiaľ žalobca uviedol, že jeho písomné prehlásenie zo dňa 13.02.2014 nemá s predmetným sporom žiadnu relevanciu, s týmto nemožno súhlasiť a takéto tvrdenie žalobcu súd považoval za výslovne účelové. V tejto súvislosti súd poukazuje na výpoveď žalobcu na pojednávaní konanom dňa 01.12.2015 kde okrem iného uviedol, že peniaze, žalovanú sumu 2.500 eur (pôžičku) žalovanej odovzdal 13.02.2014 dopoludnia. Takisto za účelovú súd považoval zmenu výpovede žalobcu o čase stretnutia sa s otcom žalovanej a podpísaním Dodatku č. 1 k zmluve, ktorú zmenil na pojednávaní konanom dňa 06.06.2018. V tomto smere sa súd stotožňuje s obranou žalovanej v tom, že žalobca si sám osvojil, že sa s otcom žalovanej v kaviarni Tulip dňa 13.02.2014 stretli už dopoludnia, o 10.00 hod., až po oboznámení sa so zrušujúcim rozhodnutím krajského súdu, prispôbiac si svoj výpoveď podľa toho, ako to preňho bolo výhodné. Žalovaná počas celého konania spontánne a rovnako uvádzala, že zmluvu o predmetnej pôžičke 2.500 eur podpísala dopoludnia a až následne, ten istý deň 13.02.2014 o 14.00 hod. sa so žalobcom stretli v reštaurácii Tulip s jej otcom p. J. kde žalobca pred jej otcom podpísal predmetný Dodatok č. 1 k zmluve, v ktorom prehlásil, že voči nej nemá žiadne ďalšie pohľadávky. Takisto svedok p. KV. vo výpovedi pred súdom dňa 15.12.2015 uviedol, že so dcérou Q. so žalobcom sa s ním stretli v kaviarni Tulip popoludní o 14.00 hodine. Uvedené nepochybne preukazuje, že žalobca sa v uvedenom Dodatku č. 1 (z 13.02.2014) k Zmluve o pôžičke uzatvorenej dňa 10.12.2013 na sumu 1.000 eur (čl.24) prehlásil, že nemá voči žalovanej žiadne ďalšie pohľadávky. Toto písomné prehlásenie žalobcu súd považoval za jasné, určité a jeho obsah nemohol posúdiť inak, ako ho posúdil.

28. S poukazom na uvedené, súd žalobu žalobcu opätovne zamietol ako nedôvodnú.

29. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Vzhľadom na to, že v konaní mala žalovaná plný úspech vo veci, súd postupujúc v zmysle § 255 ods. 1 CSP jej priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých bude rozhodnuté súdom prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením., ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený požiadať o exekúciu v zmysle zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti(Exekučný poriadok).